

Připomínky k hodnocení MSJ Kolumbie

Když před nějakou dobou ukončil Dušan Tymel na svých webových stránkách diskuzní fórum, v duchu jsem mu poděkoval. Podobné formáty, v nichž autor většinou neadresně někoho oslovuje prostřednictvím řady nezúčastněných čtenářů, aniž by takto oslovený měl možnost přímo osobně reagovat a předkládat své argumenty, považuji, řečeno slovy jednoho pana profesora „za poněkud falešné a nízké“ a nikdy jsem se jich neúčastnil. (S jedinou výjimkou, když jsem považoval za nutné ověřenými fakty reagovat na neověřené tvrzení, že šest zemí odvolalo svoji účast na MSJ v Kolumbii a o smyslu naší účasti tamtéž.)

Ve stejném duchu jsem chtěl (ne)reagovat i na požadavek prezidenta SPČR, abych příštímu zasedání prezidia Svazu českých potápěčů – který je pověřen zajišťováním sportovní činnosti včetně finančního zabezpečení – předložil vysvětlení některých bodů z hodnocení účasti našich reprezentantů na mistrovství světa juniorů v Kolumbii, zveřejněném na webu ploutve.info. Při dalším jednání jsem ke svému překvapení zjistil, že na svaz zaslal státní trenér juniorů mailem jinou verzi zprávy. Totožnou, ale v bodě hodnocení závodnice Barbory Sládečkové rozšířenou o větu: „Zbytečně dlouhý pobyt a tím i větší finanční náročnost jen umocnil rozpačitý dojem z celkového vystoupení“. Tento postup a zejména tato věta mě vede k tomu, že budu reagovat a formou otevřeného dopisu chci uvést k jednotlivým bodům svá fakta.

Zbyňku, zcela souhlasím s větou z druhého odstavce, že „příprava byla negativně ovlivněna tím, že nebyla do poslední chvíle známa výše finančních prostředků pro výjezd i přípravu“. S tímto jsem argumentoval od samého počátku a toto také bylo důvodem mé snahy zajistit podstatně levnější letenky od jiné společnosti i s nutností jiného místa odletu než z Prahy. Letenky pro mě, Barboru a její trenérku zajistila cestovní kancelář Romany Hruškové podle tohoto požadavku z Mnichova a Ty jsi při jednání s Romanou možnost přiojednání odmítl s tím, že chcete letět z Prahy. (Letěli jste z Vídně).

Současně jsi odmítl možnost využít mých kontaktů a absolvovat předzávodní trénink a aklimatizaci v Bogotě, kde jsme měli možnost využívat perfektní padesátku včetně všech vymožeností soukromého klubu (sauny, masáže aj.) zdarma, v případě dalších tří závodníků Tvé skupiny za celodenní poplatek 5 USD. (Pro srovnání pořadatel v Neivě účtoval za předzávodní trénink 50 Euro za hodinu a dráhu a za pobyt 90 Euro/den).

Jak skutečně vychází porovnání finanční náročnosti našich obou skupin – když náklady (startovné) na dobu soutěže byly stejné – vychází z tohoto přehledu:

	Skupina Skružný	Skupina Svozil
Letenky (na 1 účastníka) -	29.980,-	38.690,-
Doprava na letiště	3.363,-	13.600,-
Bazén před závody	0,-	3.708,-
Pobyt před závody (na 1 úč.)	8.640,- (6 dní)	9.000,- (4 dny)

/Podklady účtárna Sdružení sportovních svazů ČR, platby ve valutách přepočítány dle zaokrouhlených kurzů 16,- Kč/USD a 25,- Kč/Euro./

Z dalších odstavců bych mohl uvést na pravou míru údaj o čtyřdenním tréninku „přímo v dějišti mistrovství v Neivě“, když první 2 dny bydlela Tvoje skupina 30 km od Neivy a k tréninku potřebné monoploutve objevila na letišti v Bogotě slovenská výprava a zajistila jejich dodání do Neivy v třetí den vašeho pobytu. Jak opět praví klasici, tentokrát moudrý rabín – „všechno je jinak...“

Já se chci ale více zabývat Tvým hodnocením Barbory. Zmiňovaný „riskantní pobyt v Bogotě s nadmořskou výškou 2500 m nad mořem“ – správně má být 2600 m – je jak z pohledu mého nižšího sportovního vzdělání tak i mezi odborníky považován za kladný.

Za odborníka pokládám např. Doc.PhDr. Josefa Dovalila, CSc., děkana FTVS UK Praha: „Snížení tlaku kyslíku vede k nárůstu absolutního množství červených krvinek...vede ke zvýšené tvorbě hormonu erythropoetinu...vzestup hladiny EPO lze pozorovat již po 3 hodinách přesunu do vyšší nadmořské výšky, maximum sekrece se udává během 24-48 hodin...rozdíl mezi aklimatizovanými jedinci a osobami s normálními hematologickými parametry (na úrovni moře) dosahuje až 28 % zvýšení transportní kapacity krve.“ /Adaptace a problematika tréninku v hypoxickém prostředí, Praha 2005 – zkracoval jsem nepodstatné nebo chemicky rozvíjené věty/.

MUDr. Miroslav Havrda, zabývající se dopingem:“...aby bylo v těle co nejvíce červených krvinek, jsou kromě zakázané látky EPO i jiné možnosti, jak toho dosáhnout. Buď použit kyslíkový stan, jako Kateřina Neumannová na ZOH v Turinu nebo tréninkem ve vysokohorském prostředí“. / Medical Tribune, Praha červen 2007/.

Ale i na Moravě se toto přednáší – „Vliv poklesu parciálního tlaku ve vysokohorském prostředí na zvýšenou tvorbu červených krvinek“. /Rydlo, Tesař: Základy fyziologie člověka, kapitola Fyziologie dýchání, Ostrava 1998/.

A ještě blíže - tématem pobytu ve vysokohorském prostředí v oblasti “Spektrální analýza srdeční frekvence“ se zabývá Mgr.Radim Šlachta z katedry rekreologie Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci.

Pokles formy Barbory byl tedy zřejmě někde jinde. Zeptám se – nešlo z pozice trenéra, zodpovědného a placeného za přípravu reprezentace – od odjezdu z posledního soustředění 4. května do MČR 21. června se alespoň jednou spojit s Bářinou trenérkou – matkou, která je trenérkou laickou, bez jakéhokoliv sportovního vzdělání a bez osobní zkušenosti s tímto sportem? Závěrečná příprava a doladění formy (viz sebekritické prohlášení Šebrleho po Pekingu) je vysoce specifická součást tréninku a z tréninkového deníku, který bývalý trenér juniorů vždy hodnotil jako absolutně vzorový a Ty sis ho ani jednou nevyžádal, se dalo vyčíst, v čem Barbora ve své abnormální pílí a zaujetosti chybuje.

A ještě jedna věc. Když už jsi v hodnocení účasti seniorů na ME v Egeru podrobně popsal, jak Zuzana díky nepříjemné události (křeč v lýtku) ztratila šanci na bronzovou medaili, nebylo by férové napsat, že Barbora na zmíněném mistrovství ČR – dva dny před odletem – zlomila svoji závodní monoploutev a celé MSJ laborovala a zkoušela celkem 5 vypůjčených ploutví? Nebo že při závodě na 100 RP, který na třech Světových pohárech na jaře vyhrála a do finále postupovala jako třetí o jednu setinu vteřiny, „díky“ teplému přepouštění z velkých lahví zdaleka neměla předepsaných 200 barů, na startu zdržovaném bouřícím tribunami strávila 15-20 vteřin s automatikou v ústech a posledních 15 m doplávala bez vzduchu? Jistě, láhev 0,8 litru – doma osvědčená – byla v této situaci problémem, ale není to také, byť smutná, objektivní příčina? A tak Tvoje negativní zhodnocení 5. místa na světě možná způsobí, že Barbora vážně zamýšlí zanechat plavání a věnovat se atletice, v níž co by doplňkovým sportu vyniká stejně jako v ploutvích.

Zklamání trenéra z odřeknutého závodu v DPP nekomentuji, nebyl jsem u toho. Na přímý dotaz Barbora sdělila, že DPP nikdy plavat nechtěla, jako sprinterka se závodů v DPP neúčastní ani nemá pro tuto disciplínu ploutev.

Co závěrem? Ty v závěru děkuješ všem závodníkům, co vzorně reprezentovali a jmenovitě Ing. Peleškovi „za bezprostřední podporu a ochotu vždy pomoci v nelehkých situacích“. To je správné, projevilo se to zejména v oblasti společenských kontaktů („Señor Serveza“) a pořizování filmové dokumentace, ale nestálo by v tom případě za úvahu poděkovat – když se vrátím k souběžnému hodnocení ME v Egeru – také trenérce pražského klubu za obstarání „výborně padnoucí monoploutve“ pro novou mistryni Evropy, olomouckou závodnici Petru Hostinskou, najmě když ji celý rok v rámci pražského družstva trénovala?

Když už jsem mé povídání prokládal citáty, na úplný závěr mě napadá ještě třetí. Je od Otíkovy tety Hrabětové z té střediskové vesničky: „Kališ vodu, Vojtěchu, kališ vodu...“

Zdeněk Skružný, září 2008.